

документ не є остаточно завершеним. У тексті часто трапляються фрази: «у порядку, затверженому Державною фіскальною службою України», «у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України», «у порядку, затверженому Міністерством фінансів України» тощо. Це означає, що окремі положення Кодексу можна коригувати, вносячи до нього зміни постановами Кабміну, наказами Мінфіну та ДФС. Відтак, система правового регламентування процедур адміністрування потребує вдосконалення, систематизації основних нормативно-правових актів.

Література:

1. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=254%EA%2F96-E2%F0>

2. Три точки зору на податкове законодавство України. Такі близькі та такі різні [Електронний ресурс] // Бухгалтерський облік в Україні. Практична бухгалтерія доступно та зрозуміло. – Режим доступу: <http://byhgalter.com/tri-tochki-zoru-na-podatkove-zakonodavstvo-ukraini-takiblizki-ta-taki-rizni/>

Ірина Щиголь

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Ткачик Ф.П.

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ФІСКАЛЬНОЇ РОЛІ МИТНИХ ПЛАТЕЖІВ

Вагомою складовою фінансової політики держави є фіскальна політика. За допомогою фіскальної політики держава безпосередньо може впливати на розвиток економіки, добиваючись її стійкого зростання, стабільності цін і повної зайнятості дієздатного населення. Ефективність фіскальної політики багато в чому залежить від швидкості реакції уряду на зміни в економіці. Сьогодні до основних завдань у проведенні державної політики віднесено забезпечення макроекономічної стабільності та створення умов для потужного економічного зростання. У фіскальній сфері у 2017 р. продовжено курс на проведення фіскальної консолідації, спрямованої на зміцнення державних фінансів. Для вирішення таких завдань передбачено збільшення податкових надходжень (на основі підвищення ефективності та посилення справедливості податкової системи) та зменшення видатків (шляхом економії) [1, с. 44–52].

Фіскальна політика в нашій країні має спрямовуватися на:

- обмеження фіскальних ризиків (у сфері формування доходів та здійснення видатків державного бюджету);
- досягнення прийнятних рівнів дефіциту публічного бюджету;
- зменшення тиску фінансування бюджету на економічний та соціальний розвиток країни;
- досягнення прийнятного рівня державного та гарантованого державою боргу тощо [2, с.56].

Реалізація фіскального механізму повинна здійснюватися за допомогою системи інструментів, що регулюють соціально-економічні процеси, які відбуваються у країні. Одним із важливих інструментів фіскальногорегулювання виступають митні платежі.

Забезпечення надходжень від митних платежів є прерогативою митниці Державної фіскальної служби України, які здійснюють митний контроль та митне оформлення переміщуваних через митний кордон товарів. Такі органи забезпечують надходження до державного бюджету приблизно на рівні 50% усіх податкових доходів.

Одним із найпоширеніших економічних заходів регулювання міжнародних економічних відносин є митний тариф, який містить деталізований перелік товарів, що оподатковуються імпортом, експортом і транзитним митом з наведенням способу нарахування, ставки мита, а також коефіцієнтів надбавок і знижок та переліку товарів, заборонених до ввезення, вивезення і транзиту відповідно до товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності [3].

Економічна роль митних платежів пов'язана, насамперед, з тим, що, впливаючи на ціну товару та відмежовуючи національний ринок від світового, підвищуючи рівень цін на товари, мито активно впливає на конкурентоспроможність товару, що, в свою чергу, позначається і на рівні накопичення капіталу, темпах розвитку, нормах прибутку в окремих галузях економіки, нівелюючи різницю, яка склалася в міжнародних і національних умовах виробництва.

Варто зазначити, що більшість країн світу, використовуючи митні платежі у своїй зовнішньоекономічній політиці, вирішують низку пріоритетних завдань, а саме:

- захист економіки країни від негативного впливу іноземної конкуренції;
- забезпечення умов для ефективної інтеграції країни до світового економічного простору;
- підтримання раціонального співвідношення вивезення і ввезення товарів, валютних надходжень і витрат на території країни;
- створення умов для прогресивних змін у структурі виробництва і споживання товарів;
- раціоналізація товарної структури вивезення і ввезення товарів [4, с.81].

Аналізуючи структуру платежів, справляння яких забезпечено державними митними органами, слід зазначити, що найбільшу частку в надходженні митних платежів займають податок на додану вартість, акциз та мито.

Отже, реалізуючи фіскальні інтереси держави, митні органи забезпечують високий рівень надходження митних платежів до державного бюджету.

Зростання надходжень митних платежів до бюджету може відбутися внаслідок послідовної роботи за такими напрямками:

- ініціювання змін у чинному законодавстві з питань оподаткування зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання;
- удосконалення окремих порядків митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України;
- посилення контролю за визначенням бази оподаткування, класифікацією та визначенням країни походження товарів;
- активізація політики обмеження тіньових операцій, ліквідації бюджетних субсидій підприємствам, а також податкових преференцій, які не мають достатньої фіскальної ефективності тощо.

Література:

1. Мельник В. М., Мельничук Г. С. Вплив бюджетно-податкового регулювання на розвиток промислового виробництва в Україні // *Фінанси України*. 2014. № 12. С. 44–52
2. Лялька А.Б. Фіскальна функція митних органів України / А. Б. Лялька // *Митна справа*. – 2012. – № 5 (83). – С. 56–60
3. Протекціонізм у зовнішній торгівлі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://users.kpi.kharkov.ua/pravo/intertrade08%20antidumping.htm>.
4. Мартинюк В.П. Теоретичні та фіскальні аспекти митно-тарифного адміністрування в Україні / В.П.Мартинюк // *Світ фінансів*. – 2012. – Вип. 1. – С. 80–81.